

§. 95. Sodoma Mehhed ollid neid ka-
nainud, enne kui lot neid omma Majas-
se wiis. Temma wöttis neid wasto kui
ühhed Jummalast läkkitud Mehhed; ta
walmistas neile süa, ja nemmad söid.
Agga nemmad ei olnud ennast weel mit-
te mahhahelnut, siis tullid need Liina
Mehhed, selle Koia ümber, ni hästi no-
red kui wannad, keik Rahwas wümses
Liina Otsast, ja hüüdsid Lotti ja ütlesid
temmale: Kus on need Mehhed, kes sin-
no jure Oseks tulnud; to neid wälja meie
Kätte j. t. s. Lot laks nende jure wälja Uks
se ette, ja panni Uks ennese takka Lukko,
ja ütles: Ma pallun Bennad, ärge teh-
ke mitte Kurja! Temma püdis neid ka-
mu Toorustega melitada, et nemmad nen-
dest piddid Rahhul seisma, ja palus:
nende Meestele ärge teh'e ühtegi, sest se
parrast on nemmad mo Kattuse Warjo
alla tulnud.

§. 96.

§. 96. Sedda pannid' Sodoma Meh-
hed wägga pahhaks, ja ütlesid: Se üks
ainus on tulnud kui Wobras seie ellama,
ja se tahhab öiete Kohhut moista! Ustu
liggimale, ütlesid nemmad Lottile; nüüd
tahhame sulle ennam Kurja teha, kui nei-
le! Siis lippusid nemmad wägga Lotti
peäle, ja tullid liggi, sedda Ust lahtimard-
ma. Agga need Inglid ehk Mehhed, kes
sees ollid, pistsid omma Käed wälja, ja
saatsid Lotti ennese jure Kotta, ja pannid
Ukse Lukko; ja löid need Mehhed, mis
Koia Ukse tagga ollid. Jure Pimedus-
sega, et nemmad ärrawässisid Ust otsi-
mast, ja ei leidnud.

§. 97. Kui nemmad said ärralainud,
ja se keik waisseks jäi, siis need Inglid rää-
kisid Lottile, mikspärrast nemmad Jum-
malast senna ollid läkkitud, ja ütlesid: Meie
tahhame sedda Paika ärrarikkuda, sest se
Kissendaminne nende pärrast on suur Je-
howa